

بحران پناهندگی، بحران امپریالیسم است

هر روز خبر مرگ صدها تن پناهنده که برای نجات جان خویش دل به دریا زده و راهی ممالک اروپایی شده اند به گوش می رسد. ابعاد فاجعه این بار بقدری بزرگ است که وجدان بشریت در سراسر جهان به درد آمده و مامورین نجات نیز زیر بار فشار احساسات اشک می ریزند. فشار افکار عمومی بقدری زیاد است که بازیگران سیاسی مجبور شدند، خطابه های مزورانه ویژه تهیه کرده و دیدگان پر از اشک و چهره های مظلوم و غم آلود را تمرین کنند. سر را فرود آورند تا این باد نیز بگذرد. روزاز نو روزی از نو.

همگان می دانند ممالک "متمدنی" که برای مرگ این پناهندگان اشک تمساح می ریزند، خودشان مسبب این جنایات هستند و در آینده هم خواهند بود. اگر کشور های لیبی و سوریه را ویران نکرده بودند، اگر به افغانستان و عراق تجاوز نکرده بودند، اگر در امور داخلی سودان و سومالی و مالی و... دخالت نکرده بودند و القاعده و النصر را از طریق فرانسه، عربستان سعودی و قطر برای آدمکشی در لیبی و سوریه بسیج نمی کردند، کدام سوری و لیبیایی را پیدا می کردید که دل به دریا بزند و مرگ را به جان بخرد، تنها برای اینکه پایش به اروپائی باز شود که قاتل جانش است. بحران پناهندگی، بحران امپریالیسم است. باید امپریالیسم را برای نجات جان انسانها نابود ساخت. تا امپریالیسم و جنایتکاران و جنگ افروزان بین المللی برای غارت جهان وجود دارند، وضع چنین خواهد ماند. آوارگی و رفع گرسنگی و جنگ و خونریزی را باید با نابودی غارتگران برطرف کرد. باید خلقهای جهان را بر ضد امپریالیستها و نیت پلیدشان و همدستان تروتسکیست آنها، که چهره امپریالیستها را در همه جا آرایش می کنند بسیج نمود.

حزب کار ایران (توفان)

شهریورماه ۱۳۹۴

www.toufan.org